

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 19 września 2024 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni i in./Telecom Italia SpA i in.

[Sprawa C-273/23 ⁽¹⁾, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni i in. (Kryterium możliwości wzajemnego zastępowania się)]

(Odesłanie prejudycjalne – Sieci i usługi łączności elektronicznej – Usługa powszechna i prawa użytkowników – Dyrektywa 97/33/WE – Artykuł 5 – Dyrektywa 2002/22/WE – Artykuł 13 – Finansowanie obowiązku świadczenia usługi powszechnej – Pojęcie obciążenia „niesprawiedliwego” lub „nieuzasadnionego” – Definicja podmiotów uczestniczących w mechanizmie finansowania kosztów netto tego obowiązku – Przepisy krajowe przewidujące udział operatorów telefonii ruchomej w tym mechanizmie – Kryteria – Stopień w jakim usługi telefonii stacjonarnej i usługi telefonii ruchomej mogą się wzajemnie zastępować)

(C/2024/6392)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico, Telecom Italia SpA ed

Strona pozwana: Telecom Italia SpA, Vodafone Italia SpA, Fastweb SpA, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Tiscali Italia SpA, BT Italia SpA

Przy udziale: Fastweb SpA, Vodafone Italia SpA, Tiscali Italia SpA, Wind Tre SpA, Ministero dello Sviluppo Economico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, BT Italia SpA, Telecom Italia Sparkle SpA

Sentencja

Artykuł 5 dyrektywy 97/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. w sprawie wzajemnych połączeń w telekomunikacji ze względu na zapewnienie usług powszechnych oraz interoperacyjności poprzez zastosowanie zasady otwartej sieci (ONP) oraz art. 13 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej)

należy interpretować w ten sposób, że:

- do państw członkowskich należy, przy poszanowaniu zasad obiektywności, przejrzystości, niedyskryminacji i proporcjonalności, a także potrzeby minimalizacji zakłóceń na rynku, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony interesu publicznego, określenie kryteriów umożliwiających krajowym organom regulacyjnym dokonanie oceny – badając konkretną sytuację każdego zainteresowanego przedsiębiorstwa – czy obciążenie wynikające z kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej można uznać za nadmierne, a tym samym za niesprawiedliwe lub nieuzasadnione dla operatora, na którym spoczywają takie obowiązki;
- w ramach tej oceny właściwy krajowy organ regulacyjny powinien zbadać wszystkie cechy swoiste danego operatora, biorąc pod uwagę jego sytuację w porównaniu z sytuacją jego konkurentów na danym rynku;
- stopień w jakim usługi telefonii stacjonarnej i usługi telefonii ruchomej mogą się wzajemnie zastępować może stanowić istotny element tej oceny, podobnie jak całość presji konkurencyjnej, której podlega dostawca usługi powszechnej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 252 z 17.7.2023.

- nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które nie uzależniają udziału dostawców usług telefonii ruchomej w mechanizmie wspólnego ponoszenia kosztu netto obowiązku świadczenia usługi powszechnej przez dostawców sieci i usług łączności elektronicznej od istnienia pewnego stopnia, w jakim usługi telefonii stacjonarnej i usługi telefonii ruchomej mogą się wzajemnie zastępować, pod warunkiem przestrzegania w tych przepisach w szczególności zasad przejrzystości, niedyskryminacji, proporcjonalności, obiektywności i ograniczania wpływu obciążenia finansowego ponoszonego przez użytkowników końcowych.
-